

DECIZIE

24 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iuliana Oprea

Judecătorii

Ion Vîlcov, Iurie Șumcov

Constantin Alerguș, Ion Corolevski

examinând recursurile declarate de către Lilian Lesnic-Răscoală și Primăria municipiului Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Lilian Lesnic-Răscoală împotriva Primăriei municipiului Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2012, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 24 august 2012, Lilian Lesnic-Răscoală a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Lilian Lesnic-Răscoală a indicat că la 08 februarie 2012, Primăria mun. Chișinău i-a eliberat autorizația de construire nr. 53 pentru construcția unui garaj în apropierea locului de trai. Autorizația de construire a fost eliberată în baza certificatului de urbanism nr.822/11 din 29 septembrie 2011 și proiectului de execuție nr. 007/2011 cu toate avizele necesare.

La 17 iulie 2012, a început lucrările de construcție și, anume, excavarea mecanizată a solului, transportarea solului, compactarea solului, prelucrarea manuală a solului, instalarea gardului de șantier etc. suportând cheltuieli în sumă de 42283 lei.

Ulterior, la 19 iulie 2012, vice-pretorul sect. Buiucani mun. Chișinău i-a adus la cunoștință dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr.737-d din 18 iulie 2012 „Cu privire la suspendarea lucrărilor de construcție a garajului capital pe terenul adiacent blocului locativ din str. Liviu Deleanu, 5/3”. În aceeași zi, de către Pretura Buiucani mun. Chișinău a fost astupată groapa și demontat gardul de șantier.

Consideră că i-au fost vătămate drepturile prevăzute de lege și în temeiul art. 14 din Legea contenciosului administrativ, la 17 iulie 2012, el a înaintat pârâtului o cerere prealabilă cu nr. R-7053/1/12, prin care a solicitat anularea în tot a dispoziției nr. 737-d din 18 iulie 2012, însă prin răspunsul pârâtului nr. L-7053/1/12 din 02 august 2012 a fost informat despre faptul că dispoziția contestată a fost emisă în urma sesizării făcute de către Pretura Buiucani mun. Chișinău cu nr.

22/158 din 18 iulie 2012, conform căreia lucrările de construcție a garajului s-au efectuat cu încălcarea condițiilor stipulate în autorizația de construire.

Susține că doar Inspecția de Stat în Construcții dispune de dreptul de a controla respectarea prevederilor legislației și a actelor normative la efectuarea construcțiilor și dispune de dreptul de a le sista sau suspenda, iar Primăria mun. Chișinău nu este abilitată cu astfel de atribuții, astfel, dispoziția contestată este ilegală în fond ca fiind emis cu încălcarea prevederilor legii și cu încălcarea competenței.

Mai indică că la efectuarea lucrărilor de excavare a solului, transportul acestuia, instalarea gardului de șantier, etc., a suportat cheltuieli, reflectate în devizul de cheltuieli întocmit de către întreprinderea de construcții SRL „Actualcons”, astfel, prin emiterea actului contestat și a acțiunilor ilegale ale pârâtului i s-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 42283 lei.

De asemenea, a mai indicat că i-au fost provocate suferințe psihice din cauza pierderilor bănești, i-au fost lezate drepturile personale nepatrimoniale prin aprecierea nefavorabilă a reprezentanților autorității publice locale prin declarațiile făcute în sursele mass-media, cum ar fi: miri de încălcare a legii, lipsa simțului omenesc, influențarea autorităților administrației publice ale la obținerea autorizației etc. Acest fapt se confirmă prin reportajele făcute de Jurnal TV din 17 iulie 2012 și 19 iulie 2012.

Cere Lilian Lesnic-Răscoală anularea dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 737-d din 18 iulie 2012 „Cu privire la suspendarea lucrărilor de construcție a garajului capital pe terenul adiacent blocului locativ din str. Liviu Deleanu, 5/3”, încasarea din contul Primăriei mun. Chișinău a prejudiciu material în sumă de 43887,69 lei și a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin cererea din 31 octombrie 2012, reclamantul a solicitat suplimentar obligarea Primăriei mun. Chișinău să prelungească valabilitatea autorizației de construire nr. 53 din 08 februarie 2012 pe o perioadă de un an.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2012 pretenția lui Lilian Lesnic-Răscoală împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la obligarea de a prelungi valabilitatea autorizației de construire nr. 53 din 08 februarie 2012 pe o perioadă de un an a fost scoasă de pe rol în temeiul art. 267 lit. a) Codul de procedură civilă.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2012 acțiunea a fost admisă parțial. A fost anulată dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 737-d din 18 iulie 2012 „Cu privire la suspendarea lucrărilor de construcție a garajului capital pe terenul adiacent blocului locativ din str. Liviu Deleanu, 5/3”. A fost încasat de la Primăria mun. Chișinău în beneficiul lui Lilian Lesnic-Răscoală suma de 2000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral și 2000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 04 februarie 2013, în termenul prevăzut de lege, Lilian Lesnic-Răscoală a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul-reclamant Lilian Lesnic-Răscoală, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe în partea în care i-a fost respinsă acțiunea, deoarece instanța a încălcat normele de drept material și, anume, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor pricinii.

Indică că în ceea ce ține de respingerea cerinței cu privire la repararea prejudiciului material, prima instanță a admis o încălcare a normelor de drept procedural, deoarece nu a luat în considerație raportul de expertiză ce a dus la soluționarea greșită a pricinii, or, aprecierea probelor de către instanță a fost arbitrară.

Susține că au fost efectuate lucrări de începere a construcției și, anume, excavarea mecanizată a solului, compactarea solului, prelucrarea manuală a solului, instalarea gardului de șantier, iar lucrătorilor și specialiștilor le-a achitat pentru serviciile prestate conform prețului de piață, potrivit devizului de cheltuieli anexat la dosar și Raportului de constatare nr. 806 din 26 octombrie 2012 se constată că valoarea lucrărilor de construcție executate constituie suma de 41887,69 lei, căruia prima instanță nu i-a dat apreciere corespunzătoare.

De asemenea, consideră că suma de 2000 lei, încasată în vederea reparării prejudiciului moral, este insuficientă pentru obținerea satisfacției morale, iar în ceea ce privește compensarea cheltuielilor de asistență juridică, prima instanță nu a determinat corect caracterul real și quantumul rezonabil al cheltuielilor, nu a apreciat corect complexitatea cauzei, timpul și munca depusă de avocat.

La 12 martie 2013, în termenul prevăzut de lege, Primăria mun. Chișinău a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe în partea și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Recurentul-pârât Primăria mun. Chișinău, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe, deoarece instanța a încălcat normele de drept procedural și, anume, a examinat pricina în absența lor fără a fi înștiințați legal.

Susține că prima instanță a aplicat eronat normele de drept material, menționând că Primarul General al mun. Chișinău la emiterea dispoziției contestate și-a depășit competența, deoarece conform art. 29 alin. (1) lit. t) și art. 32 alin. (1) ale Legii nr. 436 din 20 decembrie 2006 privind administrația publică locală, primarul dispune de dreptul de a emite astfel de dispoziții.

Mai indică că instanța de judecată neîntemeiat a încasat suma de 2000 lei, în vederea compensării cheltuielilor de asistență juridică, deoarece nu este reală necesară și rezonabilă. Aportul avocatului la examinarea respectivului litigiu a fost minim, fiind un litigiu de contencios administrativ și fiind prezent în două ședințe de judecată una dintre care a fost de amânare.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse cu menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea hotărârii recurate prin prisma argumentelor invocate de către recurenți, cât și în raport cu probele administrate de instanță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că nu sunt prezente nici unul din temeiurile de casare a hotărârii.

Concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii parțiale a acțiunii este justă, ea avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, în conformitate cu art.130 Cod de procedură civilă, care de rînd cu alte reglementări completează Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, cu modificările și completările ulterioare.

Din actele pricinii rezultă că la 08 februarie 2012, Primăria mun. Chișinău a eliberat lui Lilian Lesnic-Răscoală autorizația de construire nr. 53 pentru construcția unui garaj pe terenul adiacent blocului locativ din str. Liviu Deleanu, 5/3, mun. Chișinău. Autorizația de construire a fost eliberată în baza certificatului de urbanism nr. 822/11 din 29 septembrie 2011 și a proiectului de execuție nr. 007/2011 cu toate avizele necesare.

La 17 iulie 2012, Lilian Lesnic-Răscoală a început lucrările de construcție, prin efectuarea excavării mecanizate a solului, transportarea solului, compactarea solului, prelucrarea manuală a solului, instalarea gardului de șantier etc.

Ulterior, la 18 iulie 2012, Primăria mun. Chișinău a emis dispoziția nr. 737-d din 18 iulie 2012 „Cu privire la suspendarea lucrărilor de construcție a garajului capital pe terenul adiacent blocului locativ din str. Liviu Deleanu, 5/3”, iar la 19 iulie 2012, de către Pretura Buiucani mun. Chișinău a fost astupată groapa și demontat gardul de șantier.

La 09 august 2012, recurentul-reclamant a primit răspunsul la cererea prealabilă nr. L-7053/1/12 din 02 august 2012, prin care a fost informat că dispoziția contestată a fost emisă în urma sesizării făcute de către Pretura Buiucani mun. Chișinău nr. 22/185 din 18 iulie 2012, conform căreia lucrările de construcție a garajului s-au efectuat cu încălcarea condițiilor stipulate în autorizația de construire.

De asemenea, s-a mai stabilit că în calitate de temei justificativ al dispoziției contestate a fost invocat litigiul apărut cu locatarii blocului locativ din str. Liviu Deleanu, 5/3 din zona construcției preconizate, prin care aceștia și-au exprimat dezacordul în legătură cu construirea de către Lilian Lesnic-Răscoală a garajului, precum și demersul Preturii Buiucani mun. Chișinău nr. 22/185 din 18 iulie 2012 referitor la faptul încălcării condițiilor stipulate în autorizația de construire.

Drept urmare, recurentul-reclamant la 24 august 2012 s-a adresat cu cererea de chemare în judecată, solicitând anularea dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 737-d din 18 iulie 2012 „Cu privire la suspendarea lucrărilor de construcție a garajului capital pe terenul adiacent blocului locativ din str. Liviu Deleanu, 5/3”, încasarea din contul Primăriei mun. Chișinău a prejudiciului material în sumă de 43887,69 lei și a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prima instanță a admis parțial acțiunea, anulând actul administrativ contestat cu încasarea de la Primăria mun. Chișinău în beneficiul lui Lilian Lesnic-Răscoală a sumei de 2000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral și 2000 lei, în vederea compensării cheltuielilor de asistență juridică.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră hotărârea primei instanțe întemeiată și legală, bazată pe aprecierea justă a circumstanțelor de fapt și aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural.

Astfel, după cum rezultă din actele pricinii documentația de construcție eliberată reclamantului-recurent nu a fost contestată până în prezent de către locatarii blocului locativ din str. Liviu Deleanu, 5/3, or, valabilitatea acestora persistă până la proba contrarie.

Deci, în contextul enunțat ține de menționat că apariția litigiului între locatarii clădirilor adiacente nu poate servi drept temei pentru autoritatea publică la emiterea dispoziției nr. 737-d din 18 iulie 2012 „Cu privire la suspendarea lucrărilor de construcție a garajului capital pe terenul adiacent blocului locativ din str. Liviu Deleanu, 5/3”.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului-pârât Primăria mun. Chișinău precum că recurentul-reclamant a încălcat condițiile stipulate în autorizația de construcție, or, prin dispoziția contestată nu sunt stabilite încălcările, la care face trimitere emitentul actului. Totodată, prima instanță corect a stabilit că recurentul-pârât nu a prezentat alte probe pertinente și concludente, ce ar confirma valabilitatea faptelor expuse în dispoziția litigioasă.

Mai mult decât atât, în circumstanțele speței, drepturile conferite lui Lilian Lesnic-Răscoală prin autorizația de construire nr. 53 din 08 februarie 2012 cad sub incidența noțiunii de „speranță legitimă” ca valoare patrimonială, beneficiind de protecția acordată de prevederile art. 1 al Protocolului nr. 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest sens, temeinic prima instanță a concluzionat că suspendarea lucrărilor de construcție a garajului capital pe terenul adiacent blocului locativ din str. Liviu Deleanu, 5/3 reprezintă o ingerință în exercițiul dreptului de proprietate a reclamantului-recurent, care beneficiază de protecția art. 1 al Protocolul nr. 1 al Convenției și urmează a fi conformă cu „regula triplului test” cristalizată în jurisprudența internațională și cea națională.

La caz, se mai reține că conform art. 33 alin. (1) al Legii privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului nr. 835-XIII din 17 mai 1996, la propunerea autorității administrației publice centrale pentru urbanism și amenajare a teritoriului, documentația de urbanism și amenajare a teritoriului se reexaminează periodic și se modifică pentru a fi adaptată noilor condiții economice, sociale și tehnice.

În temeiul art. 6 alin. (3) al aceleiași Legi, prin documentația de urbanism și amenajare a teritoriului cu caracter reglementator se stabilesc destinația terenurilor și regulile de utilizare a acestora. În temeiul ei, se eliberează certificatul de urbanism și autorizația de construire.

Conform art. 21 alin. (2) al Legii privind calitatea în construcții nr. 721-XIII din 02 februarie 1996, controlul de stat al calității în construcții se exercită de către Inspekția de Stat în Construcții.

Conform art. 17 alin. (1) al Legii privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, regulamentele de urbanism sunt documentații cu caracter exclusiv reglementator.

Dispozițiile pct. 10 lit. q) ale Regulamentului Inspekției de Stat în Construcții, stipulează că Inspekția are atribuția de sistare a valabilității autorizațiilor de construire/demolare, eliberate de autoritățile administrației publice locale, în caz de depistare a faptelor de încălcare a legislației în vigoare și a procedurii de eliberare.

Conform pct. 48 al Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, controlul asupra respectării procedurii de eliberare a certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire-desființare este pus în seama Inspekției de Stat în Construcții. În caz de depistare a faptelor de încălcare a acestei proceduri, Inspekția de Stat în Construcții, prin prescripție proprie, sistează valabilitatea certificatului de urbanism și autorizație de construire/desființare până se vor lua măsurile necesare pentru lichidarea încălcării.

Astfel, reieșind din prevederile legale enunțate, autoritatea administrației publice centrale, care dispune de dreptul de a controla respectarea procedurii de eliberare a certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire/desființare și de dreptul de a le sista sau suspenda este Inspekția de Stat în Construcții, iar Primăria mun. Chișinău nu este împuternicită cu astfel de atribuții.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanța legal a concluzionat că dispoziția contestată este emisă cu încălcarea competenței.

În același timp, corect s-a reținut că în conținutul dispoziției contestate nu sunt indicate abaterile admise de către recurentul-reclamant.

Conform pct. 31 al Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, dacă în urma examinării cererii și documentației prezentate se constată că nu se îndeplinesc toate condițiile prevăzute la punctul 28, documentația se restituie solicitantului, în termen de 10 zile de la data înregistrării cererii, cu evidențierea în scris a elementelor necesare pentru completarea documentației, fără restituirea plății.

Dat fiind faptul că în cazul dat, a avut loc eliberarea autorizației de construire, Primăria mun. Chișinău ca autoritate emitentă a efectuat în temeiul pct. 33 al Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, verificarea datelor și condițiilor înscrise în certificatul de urbanism, care este eliberat în baza documentației de urbanism.

În temeiul pct. 34 al Regulamentului menționat, responsabilitatea pentru emiterea de autorizații bazate pe documentații incomplete revine semnatarilor autorizației, astfel, Primăria mun. Chișinău fiind responsabil personal pentru o presupusă de către acesta încălcare a emiterii autorizației de construire și a certificatului de urbanism.

Conform pct. 2 al Regulamentului privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, autorizația de funcționare este actul emis de autoritățile administrației publice locale prin care se stabilesc condițiile de utilizare a construcțiilor și amenajărilor (cu excepția caselor de locuit individuale) în vederea activităților, ce se desfășoară în cadrul lor potrivit funcțiilor de bază, precum și condițiile care trebuie să fie respectate la utilizarea lor.

De asemenea, instanța de recurs apreciază critic argumentul recurentului-pârât Primăria mun. Chișinău în ceea ce privește faptul că acesta dispune în temeiul art. 29 al. (1) lit. t) al Legii administrației publice locale de dreptul de a constata încălcările legislației în vigoare, din care considerente califică dispoziția contestată drept legală, reieșind din faptul că norma dată dispune de un caracter general, care urmează a fi aplicată în corespundere cu normele legale enunțate mai sus.

Astfel, reieșind din cele expuse, controlul legalității certificatului de urbanism și a autorizației de construire, precum și aplicarea măsurilor în cazul încălcării prevederilor acestora sau eliberării lor necorespunzătoare procedurii stabilite țin de atribuțiile Inspecției de Stat în Construcții, care în cazul în care recurentul-pârât ar fi depistat careva încălcări ale legislației în vigoare, urma să fie sesizată de către acesta, în temeiul aceluiași art. 29 al. (1) lit. t) al Legii menționate.

Instanța de recurs mai reține că conform Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, certificatul de urbanism este actul emis de autoritățile administrației publice locale, prin care se fac cunoscute solicitantului elementele ce caracterizează regimul juridic, economic, tehnic, precum și urbanistic-arhitectural al unui imobil (teren), stabilite prin documentațiile de urbanism și de amenajare a teritoriului aprobate sau, în lipsa acestora, prin studii și cercetări efectuate de Institutul Național de Cercetare și Proiectare în Domeniul Amenajării Teritoriului, Urbanismului și Arhitecturii „Urbanproiect” și Institutul de Proiectare „Chișinăuproiect” (în limitele municipiului Chișinău).

Autorizația de construire/desființare este actul emis de autoritățile administrației publice locale prin care se autorizează, în teritoriul administrat, executarea construcțiilor și amenajărilor sau desființarea lor în temeiul și cu respectarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului, certificatului de urbanism și documentației de proiect elaborate, verificate și aprobate în modul stabilit.

Conform prevederilor pct. 28 al Regulamentului, autorizația de construire se întocmește în baza documentației de eliberare a autorizației de construire, (inclusiv proiectul pentru autorizarea lucrărilor de construcție, expertiza tehnică, avizele necesare stabilite prin certificatul de urbanism) avizată de arhitectul șef al orașului.

Responsabilitatea pentru emiterea de autorizații bazate pe documentații incomplete, potrivit pct.34 din regulament este atribuită semnatarilor autorizației.

Prin urmare, argumentele recurentului-pârât privind încălcarea de către recurentul-reclamant a condițiilor stipulate în autorizația de construire invocate în justificarea necesității suspendării lucrărilor nu pot fi reținute drept circumstanță, care justifică o necesitate indispensabilă și convingătoare, deoarece Primăria mun. Chișinău pe parcursul judecării pricinii nu a probat faptul încălcării de către

recurentul-reclamant a condițiilor stipulate în autorizația de construire. Or, constatarea faptului încălcării condițiilor stipulate în documentele de construire nu ține de atribuțiile nemijlocite ale Primarului General al municipiului Chișinău.

Cât privește existența unui scop de utilitate publică, instanța de recurs reține că recurentul-pârât Primăria mun. Chișinău în cadrul examinării pricinii nu a justificat prin mijloace adecvate de probațiune existența pretinsului dezacord al locatarilor blocurilor locative din zona construcției preconizate, invocat drept motiv la adoptarea dispoziției contestate.

Instanța de recurs reiterează că conform prevederilor art. 24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului.

Este neîntemeiată și nu poate fi reținută critica recurentului-reclamant precum că prima instanță neîntemeiat a respins pretenția cu privire la repararea prejudiciului material fără a da o apreciere obiectivă probelor administrate deoarece ultimul nu a prezentat probe pertinente în vederea justificării pretențiilor sale în despăgubire.

Conform art. 25 alin. (4) al Legii contenciosului administrativ, mărimea prejudiciului moral se stabilește de instanța de contencios administrativ, independent de prejudiciul material, în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, de gradul de vinovăție a pârâtului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, luându-se în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Este neîntemeiat și argumentul recurentului Lilian Lesnic-Răscoală referitoare la aceea că prejudiciului moral încasat de prima instanță în mărime de 2000 lei este unul exagerat de mic, deoarece prima instanță a apreciat corect gradul de vinovăție a Primăriei mun. Chișinău la emiterea deciziei contestate, precum și caracterul, gravitatea suferințelor psihice suportate de către reclamant.

Instanța de recurs consideră că prima instanță just a încasat cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 lei reieșind din următoarele.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

În conformitate cu art. 96 alin. (1¹) Codul de procedură civilă, cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prin prisma art. 41 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, pentru ca cheltuielile de asistență judiciară să fie inclusă în suma acordată, acestea trebuie să fie reale și necesare și să aibă un quantum rezonabil, cu anexarea orelor lucrătoare de reprezentant conform contractului încheiat.

Cu referire la prevederile normelor enunțate, suma cheltuielilor de asistență juridică solicitate de recurentul-reclamant în mărime de 20000 lei este

disproporționată în raport cu complexitatea cauzei, astfel, suma acestor despăgubiri corect a fost determinată în mărime de 2000 lei, fiind una reală și rezonabilă ținând cont de cuantumul pretențiilor formulate și volumul de lucru a avocatului în pricina dată.

Prin urmare, argumentele recurenților referitoare la încasarea cheltuielilor de asistență juridică sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute.

În virtutea normelor legale enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prima instanță justificat și temeinic, cu referire la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, corect a admis parțial acțiunea recurentului-reclamant Lilian Lesnic-Răscoală, astfel, argumentele invocate de recurenți în recursurile declarate sunt neîntemeiate.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurenți sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzie de a respinge recursurile și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se resping recursurile declarate de către Lilian Lesnic-Răscoală și Primăria municipiului Chișinău.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Lilian Lesnic-Răscoală împotriva Primăriei municipiului Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Vîlcov

Iurie Șumcov

Constantin Alerguș

Ion Corolevski